

Antonio é un mozo forte e guapetón que dende xovenciño soña con ser un *crack* da informática. Fiel a este obxectivo, o mozo realizou estudos de Técnico Informático, acadando numerosos éxitos académicos polas súas habilidades creativas e técnicas en relación co uso da tecnoloxía. Malia o seu bo currículo estudiantil, Antonio tivo serias dificultades para atopar un traballo que cumprise coas súas expectativas profesionais. Así que, cando por fin se lle presenta a oportunidade de ocupar un posto de traballo de técnico informático nun coñecido negocio da cidade, non dubidou en aceptalo. A empresa conta cunha oficina, unha tenda de venta de compoñentes ao público xeral e unha pequena zona na que os clientes poden probar programas e xogos propios da empresa. A poboación lugareña, así como os curiosos e os empregados de oficinas, que adoitan acudir ao local desde primeira hora da mañá. O Sr. Oliveira, propietario e responsable do negocio, foi a persoa encargada de explicarlle ao novo os requirimentos do posto de traballo. A xornada era de seis da mañá a dúas do mediodía, incluíndo sábados e domingos, tendo en conta, ademais, as horas extras que caían de cando en vez. O descanso semanal era rotativo entre os cinco empregados. A procura de traballo convertera a Antonio nun experto coñecedor dos horarios do sector, así que a proposta non lle sorprende. Con todo, o feito de que os descansos semanais fosen rotativos, non lle fixo moita graza: -Adeus aos entrenos de fútbol; pensou o mozo, como tampouco lle fixo graza que o Sr. Oliveira falase de axudar na tenda cando fixese falta. A este respecto, o mozo comentou con sinceridade que non tiña experiencia en vendas. Atreveuse ata a dicir que o público non eran o seu forte, ao que o Sr. Oliveira respondeu, secamente: Pero se ese traballo faino calquera!!. Antonio, naturalmente, preferiu non facer ningún comentario. transcorreu algún tempo desde que o mozo formalizou o seu contrato de traballo, e a súa situación laboral non é, para nada, a que se esperaba. Antonio fai máis de dous meses que ocupa o posto de traballo de Sofía, a moza responsable das vendas da empresa, que está de baixa. O Sr. Oliveira comunicoulle o cambio de traballo dun día para outro porque,

segundo dixo, non dispoñía de máis persoal. No mesmo momento, deulle unhas breves instrucións sobre o funcionamento dos equipos, incluíndo o programa de vendas, e engadiu que o resto de tarefas iríaa aprendendo sobre a marcha. Tamén apuntou que sería unha situación momentánea e que procuraría botarlle unha man cando o precisase. Pero non pasou nin unha cousa, nin a outra. A realidade é que, ata o día de hoxe, Antonio anda ocupándose da tenda, máis só que a unha, facendo unha faena que non é a súa e tenso ata o cogote. Malia estas circunstancias, Antonio esforzouse por cumprir correctamente coas demandas da empresa, polo que na empresa están contentos do seu rendemento. En cambio, o mozo está moi desanimado pola falta de recoñecemento: nunca recibiu unha gratificación, palabra ou un comentario positivo sobre o seu traballo; e porque, malia a súa entrega, non lle permitiron facer ningún cambio na forma de facer as súas tarefas diarias. Sen ir máis lonxe, non houbo xeito de que lle consentisen mudar os expositores para facelos moito máis asequibles. Outra cuestión, desatendida e reclamada un sinfín de veces polo mozo, era o tema de mellorar as prestacións dos computadores utilizados para que os clientes proben os programas da empresa, cuxa desesperante lentitude ocasionáballe considerables noutras tarefas paralelas ao ter que solucionarlle problemas aos usuarios. Hoxe a mañá empezou moi movidiña e ademais Antonio non está en plena forma. Atópase mal por mor dunha maldita presión que sofre desde fai días na boca do estómago, que lle provoca un enorme malestar e malhumor. O mozo non está afeito estar enfermo e, aínda que ao principio non lle deu maior importancia, agora está preocupado. -Mañá pedirei permiso para ir ao médico-, aínda que o Sr. Oliveira teña que apañalas para substituírme“ pensa. Mentres tanto, vai a atender a un turista que lle reclama algunha cousa en alemán, mentres axita un puñado de euros. Na súa acción apresurada, Antonio engancha cun cable e cae unha pantalla, aínda que non rompeu. O incidente fai mella de cheo no mozo que contempla o desastre coma se fose o anuncio do fin do mundo, coa cara demudada pola contrariedade. Antonio percibe que está perdendo os nervios por

calquera tontería, así que fai un par de respiracións profundas para recuperar a calma. A continuación, decide que primeiro solucionará as demandas do cliente impaciente e despois arranxará a desfeita da pantalla. Non pasa nin un minuto que entra unha moza que pisa o cable da pantalla que estaba no chan e escorrega, dando un espectacular traspié que a precipita contra o mostrador, ao que consegue suxeitarse con ansiado fervor. O susto foi mayúsculo e Antonio desfaiase en desculpas polo sucedido, mentres que o Sr. Oliveira, testemuña ocular do episodio, repróchalle en público: ¡Iso tíñalo que ter recolleito! Antonio levanta a mirada amodo cara ao encargado e el mesmo sorpréndese do seu contestación.

- 1.- Identificar os factores de risco que están relacionados cos problemas de saúde que sofre Antonio, así como co incidente sucedido na tenda
- 2.- Estudar detalladamente o Caso Práctico, co fin de establecer solucións ás situacións de risco
- 3.-Imaxinar un final para a historia do Caso Práctico que permita que a empresa e Antonio cheguen a un acordo para mellorar as súas condicións de traballo, co obxectivo de descubrir estratexias prácticas que poden evitar ou minimizar a aparición de riscos psicosociais na contorna de traballo